

[Kaj Poulsen]

konklusionen vedrørende kræft- og dødelighedsundersøgelser:

»Sammenfattende må konkluderes, at undersøgelsen har vist en øget kræft risiko og dødelighed og en øget risiko for kræftformer, som er associeret med asbestudsættelse: lungehindemesoteliom, lungekræft og til en vis grad strubekræft. Endvidere er der fundet øget dødelighed af maligne luftsygdomme, som bl.a. indeholder diagnosen asbestose. De eksponeringsoplysninger, som har været tilgængelig vedrørende undersøgelsesgruppen, har ikke gjort det muligt at sætte den øgede risiko i relation til et bestemt eksponeringsniveau.«

Det vil altså sige, at ministerens konklusion bygger på en helt forkert antagelse af, hvad dette udvalg er kommet til. Derfor kunne ministeren naturligvis også komme frem til den konklusion i besvarelsen, at der ikke var noget grundlag for nu, 11 måneder før produktionen alligevel skal lukke, at kræve produktionen af asbestcementprodukter lukket, og derfor er forudsætningen naturligvis forkert for det svar, ministeren afgav på mit spørgsmål.

Vi har svært ved at se, at ministeren har fulgt disse henstillinger fra Folketinget. Jeg må naturligvis erkende, at ministeren har fulgt nogle af henstillingerne, men på de områder, hvor der har været problemer med erhvervslivet, har ministeren sprunget over, hvor gærdet er lavest. Det gælder asbestholdige pakninger, det gælder friktionsbelægninger, det gælder grænseværdien for asbestforekomster i luften samt kortlægning af asbestforekomster. Vi har haft svært ved at se, at der kunne være saglig baggrund for, at ministeren har sprunget disse punkter over. Vi har i den tid, der er gået, også set ting, der er sket i øvrigt i samfundet. Vi har haft de store problemer på Kyndbyværket, hvor målingen af asbestforekomster ikke har givet noget, men man måtte have en skandale, før der blev gjort noget. Vi har set gulvbelægninger, som har overrasket os ved at indeholde asbest, vi har set store problemer med de deponeringer af asbestmaterialer, som tages ned i bygninger osv. Vi har haft utrolig store kontrolproblemer vedrørende lossepladser osv. Vi regner med, at ministeren har et bud på disse områder. Sidst men ikke mindst er det naturligvis afgørende, at vi i den fortsatte debat om asbestens giftighed og farlighed får

talt om de uddannelser, som ministeren i bekendtgørelsen har snakket om at han vil sætte i værk, men som desværre er udsat. Vi synes, det er skandaløst at lade danske medarbejdere i virksomhederne gå under så giftige forhold, uden at der bliver sat noget effektivt i gang, således at vi kan sikre danskerne et rent arbejdsmiljø. Vi håber på den baggrund, at denne forespørgsel kan presse ministeren til at gå endnu videre på dette område, hvad der så sandelig er behov for.

Besvarelse

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Diskussionen om at anvende asbest er vel nok det spørgsmål på arbejdsmiljøområdet, som har optaget mest af Folketingets tid. Min forgænger og jeg har haft lejlighed til i Folketinget flere gange at redegøre for regeringens politik og målsætninger på området, og jeg har haft lejlighed til at besvare ganske så mange spørgsmål fra medlemmer af Folketinget og fra arbejdsmarkedsudvalget. Da vi sidst diskuterede spørgsmålet her i salen – det var i slutningen af folketingsåret 1985-86 – vedtog vi i bred enighed, og det var jeg glad for, en folketingsbeslutning om udarbejdelse af en handlingsplan for et asbestfrit Danmark. Denne handlingsplan blev den 23. oktober 1986 oversendt til Folketinget, og jeg vil i det kommende tage udgangspunkt i planen, idet jeg dog samtidig vil redegøre for den seneste udvikling på området. I den sammenhæng kan jeg ikke undlade at kommentere i hvert fald den ene del af hr. Kaj Poulsens begrundelse i dag, nemlig den del om, at handlingsplanen som sådan skulle være utilstrækkelig, at det, man har gennemført som opfølgning på handlingsplanen, er utilstrækkeligt, at det er svært at se, at ministeren har fulgt henstillingerne osv. osv. Hvis det virkelig er hr. Kaj Poulsens og Socialdemokratiets mening, kan jeg ikke undlade at udtrykke min overraskelse over, at der ikke, så vidt jeg husker, fra udvalgets side med direkte udgangspunkt i handlingsplanen er stillet et eneste spørgsmål til besvarelse i forbindelse med handlingsplanen. Man har heller ikke følt, at det var nødvendigt eller hensigtsmæssigt, at vi diskuterede disse ting i salen eller i et samråd i udvalget, hvor det ellers kunne være meget nyttigt at have en drøftelse af, om planen nu levede op til de